

# Panor. super secunda Primi.

de licentia papæ, quod intellige secundum distinctionem. c. & tunc dicit glo. q. tunc non consecrabitur, quia characterem retinet, cui non potuit renunciare, licet renuncians do perdidit executionem. i. q. i. c. quod quidam, ver. si forte. xii. q. ii. c. non liceat. ad hoc quod no. de cle. c. prouidam

25 li. 6. §. No. gl. q. episcopalis ordo imprimat characterem, vel saltem annexatur ordini presbyterali. vt super illo characterem fundetur, & vide quod no. in proemio. vi. in glo. in nouella. In gl. ordini, ibi, characterem retinuit, hoc verum tenendo opi. quam tenent canonistæ, q. episcopalis ordo imprimat characterem, de quo in salutatione. lib. vi. in ver. episcopus. Sed tenendo opi. theologorum, de qua ibi super gl. est magis dubium. sed dic q. dignitas episcopalis, licet non habeat characterem, tamen annexatur characteri presbyterali, eo q. super addit & pendet ab illo, & ampliat virtutem characteris presbyteralis ad referuata episcopo, vt patet

26 93. dist. c. legimus, & no. sup. de consue. c. quanto. ¶ Quæro an si papa vellet, posset hoc casu contra concilium dispensare? dicit gl. q. sic, quia contra illa, & contra apostolum, dispensat, dummodo tamen nihil statuatur contra fidem. 25. q. i. c. sunt quidam. & non contra articulos fidei. xv. di. c. finit. secundum gl. & sic dispensat contra Euangelium de numero testimonium, licet non dispense contra mentem secundum Inno. vide q. no. de concef. præb. c. proposuit. & de re situ. spo. c. literas.

## ADDITIO.

a ¶ Numero testimonium. Adde quod Ro. fin. suis fo. 34. dicit quod papa non potest facere, q. sicut dicitur unius contra partem. per tex. quem dicit sing. in c. indicas 3. q. 9.

¶ Adde, q. est fin. na. 710. quod incip. An papa vel Imperator, Idem tenuit An. ro. Cor. sing. 224. in ver. princeps, quod incip. princeps non potest ferre sententiam, circa medium. vbi etiam alleg. præal. c. indicas, quod etiam ad hoc inducit Fel. in ver. limita quadupliciter. ier. 2. limita. sup. de refer. & sequitur Fel. in c. cum olim. col. x. in si. ubi refert & sequitur Ro. fin. præal. inf. de re iu.

¶ Circa illud an papa possit ad partis præiudicium disponere, quod sicut dicto unius tantum absque dubio, salua semper decisione apostolica, teneo q. non quia licet amplissima sit papæ potestas secundum gl. in cle. ad nostram, in ver. ecclesie, de hæ. & in c. lector, in ver. fiat, 34. di. & per Hof. & Do. in c. magna. de voto, ubi concluditur quod omnia potest præter quam peccatum, tamen cum i. diuina statutum sit, quod in ore duorum, vel trium sit omne verbum, ut in c. in omni negotio, de test. in l. ubi numerus, ff. de i. cum eses, de test. cum si. si dicereimus papam posse hoc statuere, primo diceremus qd posset tollere ius diuinum, deinde tollerere ius unius, & alteri daret, quod sine dubio facere non potest sine causa, vt per gloss. in c. conquestus, 9. q. 3. & per gl. in c. 1. 22. di. & quamuis posset tollere ius alterius cum causa, ut in ca. quia plerique de i. mu. eccl. & in c. proposuit, de concef. præb. & no. in ca. qui in ecclesiarum. de comm. tamen in dubio non præsumitur causa, nisi id faceret ex certa scientia secundum ea quæ habentur in l. quodies, C. de præci. imp. off. & in l. h. C. si contra ius vel i. publ.

## S V M M A R I V M

- 1 Cedens non nisi potest re integra reuocare cessionem, & ipsum penitere.
- 2 Episcopus qui petit & obtinuit licentiam de cedendo, an possit re integra ab ea recedere.

## C A P. XII.



**Vidam.** Qui petit licentiam cedendi, ex quo illam obtinuit cedere compellitur, h. d. Prima recitat factum, q. secunda corrigit causam reddens. Secunda, ibi, sed cum.

Causa lit. Quidam impetrauit cedendi licentiam, & ea obtenta cedere noluit. dicit papa q. compellendus est vt cedat, Ber. No. i. licentiam cedendi petendam cum instantia. Secundo no. duplicem causam impellentem quem ad cessionem, quia aut vtilitas ecclesie, aut salus renunciantis, quia forte non tenet beneficium cum bona conscientia. No. iii. hic duo principia retrahentia quem a bona operatione, & virtuosa, vel suo amico, vel leuitas operantis. & instantia. No. vltimo summarium. ¶ Opp. cum gl. q. nedum obtenta licentia, quinimo etiam post obtentam licentiam & concessionem quis possit penitere, ff. de ces. bo. l. is. vbi, cedens re integra ante alienationem bonorum potest penitere, & recuperare bona. Sol. ibi in actu, qui non exigit presentiam superioris, ideo illicitum est non cedere, ne eludatur superior. dat simile in postulatione. sup. de postu. præla. cap. bonæ, il. ii. Vel secundo, ibi in renunciatione proprii, in quo habet dominium, ideo facilius admittitur reuocatio, quia difficilius abdicatur proprium, hinc in renunciatione beneficii, ff. qui fauld. cog. l. si fideiussor, C. de re. cre. l. generaliter, primo responso. Opp. ii. extra glo. q. liceat cessionem reuocare etiam in non propria re, C. de rep. vel abst. hæ. l. h. Solu. istud procedit in hæreditate paterna, quæ filio in potestate, est debita, vt propria, ff. de liber. & posth. l. in suis, fec. in extraneo, e. ti. l. 4. in gloss. ibi, Illudatur papæ, dic. q. fecit cessionem bonorum, quæ non habet fieri coram superiore. Item cesso bonorum pro tanto reuocatur, quia fit de eo, i quo quis est dominus, sed non sic in beneficio, quia renuncians non est dominus beneficii. sed procurator. inf. de do. c. ii. Item cesso bonorum fit propter debita, & ex necessitate, de sol. c. Odoardus, hic autem loquitur in cessione voluntaria. Opp. q. potius licentiam ipsam possit reuocare, vt patet, sup. eo. c. nisi, ad fi. Solu. Aut vult reuocare cessionem, dic q. quandoque quis vult reuocare cessionem, quæ commisit nuncio ante ipsam præsentationem superiori, & dicunt Goff. & Aegi. q. penitere potest non ob. q. de postulatione dicit, quia illa fit in magis publice, quam petitio licentiæ ad cedendum, vt quia ibi alicuius interesse potest, hic nullius interest. Quandoque quis dato nuncio ad petendam licentiam & petit, & ante eam obtentam vult reuocare, & adhuc potest illam reuocare, & tenet reuocatio. dummodo perueniat ad superiorem. inf. e. c. acta. Quandoque quis petit licentiam, & procuratore reuocato, vel nuncio ante præsentationem postea fit præsentatio, & superi. ignoras dat licentiam, & hic casus est procurator, ad hoc. inf. de sp. c. si duob. Alii distinguunt, aut est perita per nuncium, & non valet, aut per procuratorem, & valet. tene in d. quod dicit cle. cum illuso, de renun. q. valet, ex quo non fuit superior certificatus, vel procurator, seu nuncius. Quandoque iam facta præsentatione papæ, & habito responso a papa, & tunc attende qualiter responsum, aut per cedentem cessionem suæ reliquit, & potest penitere, ut in c. nisi, sup. e. ti. Quandoque alteri committit, qui loco sui cessionem recipiat si persona ecclesie illam nouerit expediri. & tunc non admittitur cesso, nisi facta inquisitione de prædictis. Quandoque respodit papa assentiendo cessioni petite, & tunc non respodit alteri cesso, cum iam cesserit, nec est alias episcopus illius ecclesie. hoc procedit quando simpliciter a papa petit cessionem, si autem peteret solum licentiam cedendi in manibus illius, cui papa duxerit committendum, locum habet quod hic dicitur, ut illa obtenta cedente cogatur. Idem puro si tantum petat licentiam cedendi, & per hoc non cessat, sed petit præambulum ad aperiendum uiam cedendi. Facit ad quæstio. Si ad instantiam scholaris Doct. promissit secum commedere, si ille postea commedere non curet, compellendus erit, vt hic. Et si alius inuitat aliquem ad comedendum. disputant Io. de Deo, quod debet hittere pro eo hora debita, per tex. xxiii. q. iii. c. displicet, fec. dum. Io. de Deo. Ant.

## S V M M A R I V M.

- 1 Processus factus coram uno ex duobus iudicibus, non valet.
- 4 Causa quando est in curia, oportet quod mittatur procurator instantis, alias proceditur ad diffinitiuam, nu. 3. & 4. Vbi ponitur, alius effectus quando causa est in curia. nu. 11. & 12.
- 5 Subiiciens se gratie misericordie, aut voluntati alterius, quæ dicitur submissio?
- 6 Renunciatio facta absente parte, an noceat quo ad perdendum dominium vel possessionem, vel ius reale, vel personale? & nu. 7.
- 8 Confessio facta absente parte, an & quando præiudicat.
- 9 Renunciatio facta liti, an intelligatur tam de iure quæstio, quam de iure querendo?
- 10 Causa, quando dicatur esse deuoluta in curiam.
- 13 Littere monitorie, an acquirant aliquod ius partium?
- 14 Beneficiatus cui fuit mandatum prouideri de alio beneficio incompatibili, an debeat primo renunciare, an autem primo statuendum conferri?
- 15 Terminus datus appellanti quos effectus pariat.

## C A P. XIII.



**Enlens.** Non renunciat iuri suo, q. gratie aduersarii se submittit. h. d. Prima pars ponit interpretationem appellantis, & eius causam. Secunda ipsius prosecutionem, & auditoris dati sententiam. Tertia ipsius sententie confirmationem. Secunda, ibi, Ad quam. Tertia ibi, Nos igitur. Causa lit. Io. subdiaconus impetrauit literas ad quosdam dioces, vt ei præbendam uacantem in eccle. S. Florini in confluentia